

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábr. č. 34
728 81 Ostrava 1

Sp. zn.: **32 ICm 2793/2017**

Naše zn. OKD/C41

V Brně dne 28. 8. 2017

Žalobce: **Green Gas DPB, a.s.**, IČ 00494356, se sídlem Rudé armády 637, 739 21, Paskov, č. věřitele: 88

Žalovaný č. 1: **OKD, a.s.**, IČ: 26863154, Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ: 735 06, společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Ostravě, oddíl B, vložka 2900

Žalovaný č. 2: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00, Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 631 54, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná (dále jen „Dlužník“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u

 Digitálně podepsal
JUDr. Dušan Dvořák

Vyjádření žalovaného č. 2 k žalobě

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

I. Úvod

1. Výše nadepsaný soud usnesením č. j. 32 ICM 2793/2017-10 ze dne 28.6.2017 vyzval oba žalované, aby se ve lhůtě 60 dnů vyjádřili k připojené žalobě, kterou se žalobce domáhá určení pravosti a výše pohledávky č. 5 přihlášené přihláškou pohledávek č. P 569 a zejména uvedli, zda nárok uplatněný v žalobě uznávají, vylíčili rozhodné skutečnosti ve věci a označili důkazy k prokázání tvrzených skutečností.
2. Žalovaný č. 2 (dále jen „**Žalovaný**“) tímto soudu sděluje, že nárok uplatněný v žalobě neuznává, trvá na popěrných úkonech tak, jak je učinil na přezkumném jednání a níže přikládá své vyjádření k žalobě.

II. Přihlášená pohledávka

3. Žalobce se žalobou domáhá určení existence pohledávky uplatněné v insolvenčním řízení Dlužníka vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016. Pohledávka ve výši **10.593.461,81 Kč** byla uplatněna přihláškou č. **P569** jako **dílčí pohledávka č. 5** (dále jen „**Pohledávka**“).
4. Žalobce tvrdí, že Pohledávka představuje škodu způsobenou žalobci odmítnutím plnění:
 - i. Rámcové kupní smlouvy na prodej a nákup metanu uzavřené dne 20.12.2006 ve znění pozdějších změn;
 - ii. Rámcové smlouvy na dodávky metanu ve směsi důlních plynů pro teplárenské provozy uzavřené dne 27.11.2008 ve znění pozdějších změn;
 - iii. Smlouvy o provádění doplňkové degazace uzavřené dne 12.3.2009 ve znění pozdějších změn;
 - iv. Smlouvy o dílo na zajištění speciálních inženýrských staveb služeb v oblasti hodnocení a prognózy účinků indukované seismicity uzavřené dne 8.1.2009 ve znění pozdějších změn; a
 - v. Rámcové smlouvy na zajištění služeb v oblasti výkonů specializovaných činností při řešení bezpečnosti dolů uzavřené dne 13.3.2007 ve znění pozdějších změn;

(dále jen "**Odmítnuté smlouvy**") ve smyslu § 253 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InsZ**“) ve spojení s ustanovením § 330a InsZ.

5. Dle tvrzení žalobce mu odmítnutím plnění Odmítnuté smlouvy ze strany Dlužníka vznikla jednak skutečná škoda a ušlý zisk plynoucí z jednotlivých Odmítnutých smluv, které žalobce uplatnil v přihlášce pohledávky č. P569 jako dílčí pohledávky č. 1 až 4 a č. 6, dále škoda spočívající ve ztrátě hodnoty závodu, kterou uplatnil v přihlášce pohledávky č. P569 dílčí pohledávce č. 7 a konečně **škoda spočívající v navýšení nákladů úvěru** v celkové výši 10.593.461,81 Kč, která je předmětem této žaloby.
6. Žalobce uvádí, že jako úvěrovaný uzavřel dne 8. července 2015 smlouvu o revolvingovém úvěru s ING Bank N. V., jejímž předmětem bylo poskytnutí úvěru Žalobci ve výši 1.450.000.000 Kč (dále jen „**Úvěrová smlouva**“). Dále uvádí, že výši úrokové sazby byla navázána na platnost a neměnnost podmínek Odmítnutých smluv, a pokud se tyto stanou neplatnými, neúčinnými nevymahatelnými nebo dojde ke změně sjednaných podmínek, je oprávněna úvěrující banka navýšit marži zápůjční úrokové sazby. Žalobce dále tvrdí, že v důsledku odmítnutí Odmítnutých smluv může banka navýšit úrokovou sazbu z 2,04 % na 2,29 %, v čehož důsledku by žalobce zaplatil o 10.593.461,81 Kč. Proto tuto částku žalobce uplatňuje jako Pohledávku v této žalobě.

III. Neexistence pohledávky

7. V obecné rovině uplatňování náhrady škody nese žalobce důkazní břemeno o tom, že došlo k porušení právní povinnosti (protiprávnímu jednání), dále že došlo ke vzniku škody a současně existuje příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním a vzniklou škodou. V případě projednávání této žaloby žalobce zásadním způsobem neunáší své břemeno tvrzení týkající se vzniku škody a příčinné souvislosti se škodní událostí, současně tak ani neunáší břemeno důkazní.
8. Z předložených tvrzení vyplývá, že Úvěrová smlouva měla být uzavřena až dne 8. července 2015. Odmítnuté smlouvy byly uzavírány v průběhu let 2006 až 2009. Úvěrová smlouva byla uzavřena více než 9 let poté, kdy byla uzavřena první z Odmítnutých smluv. Je zcela zřejmé, že Úvěrová smlouva nemá jakoukoli souvislost s Odmítnutými smlouvami, resp. že potřeba finančních prostředků z úvěru v roce 2015 nutně musela mít zcela odlišné ekonomické důvody a nemohla být vyvolána samotným odmítnutím plnění těchto smluv.
9. Zejména však Dlužník není odpovědný za to, jakým způsobem si smluvně ošetřil žalobce svoji pozici s bankou či kýmkoli jiným. Takové škody, i pokud by vznikly, jsou zcela nepředvídatelné.
10. Skutečnost, že žalobce uzavřel Úvěrovou smlouvu, zda čerpal úvěr z ní poskytnutý a za jakých podmínek je zcela nezávislá na odmítnutí Odmítnutých smluv. Není dána příčinná souvislost mezi jednáním Dlužníka a údajně způsobenou škodou. Škoda musí být nezprostředkovaným následkem protiprávního jednání, které je její hlavní příčinou, nesmí jít o příčinu jen vedlejší, popř. příčinu zkoumanou jen v obecné rovině bez rozboru jednotlivých prvků konkrétní situace. Pokud dojde k řetězení jednotlivých příčin a následků, musí škoda bezprostředně vzejít z jednání škůdce.
11. Uzavření Úvěrové smlouvy není nutným důsledkem odmítnutí Odmítnutých smluv. Náklady, které žalobce ve vztahu k úvěrující bance vynaložila, tak nejsou bezprostředně způsobeny jednáním žalobce, a nesplňují proto kritéria škody, která je vyvolána odmítnutím plnění Odmítnutých smluv.
12. Bylo zcela na vůli žalobce, zda Úvěrovou smlouvu uzavře a jaké smluvní podmínky si s úvěrující bankou domluví. Skutečnost, že si vyjednal podmínky navázané na Odmítnuté smlouvy, nemohl Dlužník vůbec ovlivnit, proto nemůže nést jakoukoli odpovědnost za případný vznik škody na majetku žalobce. Nelze na Žalovaného a na Dlužníka přenášet podnikatelské riziko žalobce ze smluvních vztahů uzavřených se třetími subjekty.
13. Tvrzená škoda (pokud vznikla) či zvýšené náklady žalobce, vznikly žalobci jako podnikateli v souvislosti s jeho podnikatelskou činností, a to zcela nezávisle na jednání Dlužníka či Žalovaného. Je třeba brát v úvahu podnikatelské riziko, které nese každý podnikatel a které je s podnikatelskou činností vždy již z principu spojeno.
14. O náhradě škody v podobě úroků z úvěru by mohlo být teoreticky uvažováno za situace, kdy poškozený neměl jinou možnost a v důsledku škodní události musel využít úvěr ke krytí škod, případně k zamezení vzniku jiných dalších škod, udržení provozu závodu apod. Za takových okolností by bylo pravděpodobně možné uvažovat o tom, že úroky z takto čerpaného úvěru jsou součástí škody, která mu v souvislosti se škodní událostí vznikla, neboť pořízení úvěru bylo nezbytným následkem škodní události. Ani takový případ ale nebude jednoznačný. Lze odkázat na rozsudek Nejvyššího soudu¹, který sice řeší skutkově rozdílnou situaci, nicméně vyjadřuje se k podmínkám příčinné souvislosti mezi škodní událostí a jejími následky.

¹ Rozsudek ze dne 22. 10. 2008, sp. zn. 32 Cdo 1733/2008

15. V uvedeném rozhodnutí Nejvyšší soud hodnotil situaci, kdy věřitel v důsledku neplnění dlužníka vynaložil určité náklady v podobě odměny inkasní společnosti; přičemž vynaloženy byly právě kvůli neplnění dlužníka. Nejvyšší soud ale zhodnotil, že nelze jednoznačně říci, že by takový postup věřitele byl nezbytný, tedy nezvratně zapříčiněný nesplněním dluhu ze strany dlužníka. Proto Nejvyšší soud uzavřel, že „*Věřitel nemá z titulu náhrady škody vůči dlužníku právo na zaplacení odměny, kterou uhradil inkasní společnosti za vymožení podstatné části jeho pohledávek za dlužníkem.*“
16. Nejvyšší soud konstatoval, že „*příčinná souvislost je dána, vznikla-li škoda v důsledku protiprávního jednání škůdce, tedy za pravidelného průběhu věci by bez škůdceva jednání vůbec nenastala. Škoda musí být nezprostředkovaným následkem protiprávního jednání, které je její hlavní příčinou, nesmí jít o příčinu jen vedlejší, popř. příčinu zkoumanou jen v obecné rovině bez rozboru jednotlivých prvků konkrétní situace.*“ *V případě nákladů vynaložených v důsledku porušení povinnosti dlužníka nemůže jít o jakékoli náklady, které vznikly v souvislosti s tím, že smluvní partner porušil svoje právní povinnosti, ale jen takové náklady, k nimž porušení povinnosti přímo vedlo, které byly nutně spjaté s protiprávním jednáním škůdce.*“
17. Nebyla-li shledána příčinná souvislost ve výše hodnoceném případě, pak je zcela vyloučeno, aby byla shledána v situaci, kterou předestírá žalobce ve své Žalobě.
18. Nad rámec výše uvedeného Žalovaný dodává, že v žalobě není řádně vyčíslena a prokázána výše tvrzené škody. Žalobce vůbec netvrdí, a tedy ani neprokazuje, že k navýšení úrokové sazby skutečně ze strany banky došlo (pouze uvádí, že k navýšení úrokové sazby je banka oprávněna a v důsledku takového navýšení úrokové sazby by proto zaplatil zvýšený úrok). Žalobce současně netvrdí, zda a kdy úvěr skutečně čerpal. Není tedy zřejmé, od kdy a v jaké výši by měl být úrok počítán.
19. Žalovaný se dále nemůže vyjádřit k dalším okolnostem týkajícím se Úvěrové smlouvy, neboť tato nebyla přiložena k důkazu a Žalovaný nezná její obsah.

IV. Shrnutí

20. Žalobce uplatněnou žalobou nedostál své povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní. Žalobce vůbec neprokazuje, že čerpal úvěr na základě Úvěrové smlouvy, kdy jej čerpal, v jaké výši a zda vůbec došlo k navýšení úrokové sazby ze strany úvěrující banky. Současně žalobce nepředložil žádné relevantní důkazy k prokázání svých tvrzení, včetně samotné Úvěrové smlouvy, jejíž existenci tak nelze vůbec posoudit.
21. Současně je z dosud předložených tvrzení zřejmé, že žalobcem uplatněná škoda nemohla vzniknout v příčinné souvislosti s odmítnutím Odmítnutých smluv. Za takového stavu nelze než odmítnout existenci jakékoli tvrzené škody v souvislosti s Úvěrovou smlouvou. Pohledávku z titulu náhrady škody Žalovaný nadále popírá.
22. **Žalovaný navrhuje, aby výše nadepsaný soud žalobu na určení pravosti a výše Pohledávky zamítl a současně přiznal žalovaným náhradu nákladů řízení.**

Podáno s účtou

Za Ing. Lee Loudu,
insolvenčního správce dlužníka OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák,
advokát v plné moci